

[Lilli Gyldenkilde]

holdene for lønarbejderne, så kan vi altså ikke forvente, at socialdemokratiet går med til at tage de helt soleklare uretfærdigheder væk, som det er hensigten med VS' forslag at tage væk.

Socialistisk folkeparti har selv haft et forslag til første behandling, som vi ikke har ønsket at få ned i salen. Vi har arbejdet hårdt med de sager, for det første med vejrligssagen, som vi lige har fået vedtaget, for det andet med VS' forslag og for det tredje med vores eget forslag, men vi kunne se, at vores eget i hvert fald ikke kunne få ret meget andet end SFs og VS' støtte. Vi vurderede det sådan, at vi hellere ville lægge kræfterne i de ting, der lå tilbage. Derfor har vi ikke bedt om at få SFs forslag ned i salen.

Jeg beklager som sagt, at vi ikke kan blive flere. Det må vi så vide at gøre noget ved i tiden, der kommer. På området supplerende dagpenge må der være mulighed for at få socialdemokratiet i tale, for de regler, der er lavet, er ikke rimelige.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu synes jeg nok, fru Lilli Gyldenkilde overfortolker mine udtalelser. Fru Lilli Gyldenkilde kan være sikker på, at socialdemokratiet vil være med til at fjerne de soleklare urimeligheder, som regeringen har indført, men hvis det foreliggende forslag blev gennemført, kom vi tilbage til det, der var gældende tidligere, og der var nogle urimeligheder i det, som socialdemokratiet ikke vil tilbage til. Derfor undlader vi at stemme.

Waldorff (VS):

Jeg vil lade være med at gå ind i en lang diskussion om, hvordan denne lov om de supplerende dagpenge faktisk virker, og hvordan den bliver administreret. Jeg vil bare nævne et par historiske kendsgerninger.

Før skulle der faktisk i ganske særlige tilfælde gives dispensation fra loven, og i den forbindelse nævnte man havnearbejderne, som, i kraft af at de var løsarbejdere, har nogle helt særlige problemer, hvis man forringer muligheden for at få supplerende dagpenge. Men så ryger man ind i nogle vanskeligheder, som hænger sammen med, at en af forligspartnerne er det radikale venstre. De kan godt se, at cykelvikarer og skolelærere

og sådan nogle får økonomiske problemer, men de kan ved Gud ikke se, at der kan være problemer for havnearbejderne. De kan godt se det for de pæne mellemlagsgrupper, hvoraf formentlig adskillige stemmer radikalt, og så går man i gang med nogle forhandlinger, hvor man får givet en række grupper indrømmelser, som er helt rimelige og helt nødvendige. Det er fint nok. Vi synes selvfølgelig også, det var godt, at de radikale m.fl. – med mange flere oven i købet – presede regeringen til at give en række dispensationer, men vi kunne ikke forstå, lige så lidt som socialdemokratiet dengang kunne forstå, hvorfor grupper som kvinder i fiskeindustrien ikke skulle have de dispensationer, som lærervikarer fik, hvorfor arbejdere i den grafiske branche ikke skulle have de indrømmelser, som ansatte børnehavfolk og klubfolk kunne få. Sådan kan man blive ved. De dispensationer, man gav, betød bare, at der blev en ny række helt uforklarlige vilkårligheder på dette område, som ingen på noget tidspunkt har været i stand til at argumentere for.

Det, som vi alle sammen var klar over – det har vi diskuteret flere gange – var, at hvis der var nogle, der ikke skulle have en eneste indrømmelse, så var det i hvert fald havnearbejderne, fordi det ikke mindst var havnearbejderne, som havde skabt hele det pres uden for folketinget, som gjorde det nødvendigt for regeringen at komme med indrømmelser og dispensationer på området supplerende dagpenge. Regeringen kan kort sagt ikke lide, at havnearbejderne har lavet en strejke, som har vist sig betydningsfuld, og derfor skal de være de sidste, der får en indrømmelse. Jeg vil sige, at havnearbejderne er selvfølgelig en af de grupper, som har været årsagen til, at vi lavede dette forslag, som vi gjorde.

Det, der virkelig kan undre mig, er, at socialdemokratiet nu meddeler, at de vil undlade at stemme for dette forslag. Socialdemokratiet har tidligere – og det ved socialdemokrater godt at vi også ved – givet udtryk for, at de godt ville kunne støtte dette forslag, men de havde deres eget forslag, og de var mere interesseret i deres eget forslag, som betød en generel dispensation med hensyn til de supplerende dagpenge. Det, jeg synes måske gør det hele lidt ubehageligt, er, at socialdemokratiet nu toner rent flag og siger: vi vil